Pregaria.cat

Entrada

Senzillesa i discerniment



Per LauraR el dj., 05/10/2023 - 09:00

Les vivències més precioses i preuades de l'existència humana són senzilles, les tenim a l'abast i ens brollen naturalment: ens fa feliç estimar i ser estimats; gaudim conversant; ens atrau la creativitat per fer un món més humà; ens meravella la natura; ens dona pau descobrir el sentit de la pròpia vida i ens alegra estar amb els amics; fruïm escoltant música o llegint un bon llibre; ens tonifiquem amb l'esport, compartim amb goig els àpats…podríem seguir.

Cadascun d'aquests retalls del nostre viure és un complex entreteixit de sensacions, sentiments, afectes, pensaments, capacitats i fragilitats personals, desitjos de bé i exigències del ego. Un conjunt que es combina de manera única en cada ésser humà.

Sovint però, en resulta una contradicció: ens omplen les realitats senzilles però quants embolics en viure-les!

Serà potser perquè, contaminats com estem per la precisió i eficiència del món digital, tendim a encarar situacions i relacions humanes amb la lògica de l' 1 i el 0? . Acabem pensant que n'hi ha prou en voler fer el bé i evitar el mal. Però aquest marc mental resulta estret per abastar la riquesa i complexitat del món humà, com ho revelen el neguit i la insatisfacció de les nostres societats. La voluntat de bé, l'estimar, necessita tenir en compte circumstàncies, característiques personals i temps adient. La intenció d'allunyar-se del mal requereix també consideració atenta, per assegurar-se de no estar, en realitat, projectant pors personals o alimentant el propi ego. A més de saber si cal fer quelcom o no, és essencial conèixer la manera de fer-ho o deixar de fer-ho. Suposa també abandonar la immediatesa dels "això és així", "així em surt" o "no és dolent".

És a dir, viure humanament precisa de l'hàbit quotidià de discerniment.

Aquesta actitud d'atenció a la realitat i de recerca per adequar el propi viure quotidià, permet experimentar el goig de viure i evita complicacions doloroses. No té res a veure amb retallar els valors humans i cristians a imatge propia. Discernir, contextualitzar, no canvia "la natura" dels valors sinó que t'obre a la vida. El que està en joc és la qualitat del propi viure. Alguna cosa deuria intuir en aquesta línia el famós J. Lennon quan va dir: "La vida és allò que passa mentre estem enfeinats fent altres plans".